

Rainer Maria Rilke: ICH LIEBE MEINES WESENS DUNKELSTUNDEN / LUBIĘ TE CIEMNE GODZINY (tł. Andrzej Lam)

Rainer Maria Rilke: LUBIĘ TE CIEMNE GODZINY

Lubię te ciemne godziny w mym bycie,
gdy zmysły toną w głębinie bezwolne;
jak w starych listach, widzę w nich ukryte
codzienne życie, już dawno minione
i jak legenda dalekie, prześnione.

I wtedy wiem już, że zyskałem przestrzeń
na drugie życie, co bez czasu płynie.

Niekiedy czuję się ogromnym drzewem,
rosłym, szumiącym, co ponad mogiłę
wyrasta snem, przez chłopca śnionym skrycie
(którego strzegą podziemne korzenie),
straconym w smutku, żałości i śpiewie.

*

("Das Buch vom mönchischen Leben" z tomu "Das Stunden-Buch", tł. Andrzej Lam, pierwodruk: "Księga godzin i inne wiersze z lat 1898-1908", tł. Andrzej Lam, Warszawa 2007}

*

Rainer Maria Rilke: ICH LIEBE MEINES WESENS DUNKELSTUNDEN

Ich liebe meines Wesens Dunkelstunden,
in welchen meine Sinne sich vertiefen;
in ihnen hab ich, wie in alten Briefen,
mein täglich Leben schon gelebt gefunden
und wie Legende weit und überwunden.

Aus ihnen kommt mir Wissen, dass ich Raum
zu einem zweiten zeitlos breiten Leben habe.
Und manchmal bin ich wie der Baum,
der, reif und rauschend, über einem Grabe
den Traum erfüllt, den der vergangne Knabe
(um den sich seine warmen Wurzeln drängen)
verlor in Traurigkeiten und Gesängen.

*

22.9.1899, Berlin-Schmargendorf

*

Rilke w obrazach

*

Dokumentacja o RMR (po niemiecku):

http://www.youtube.com/watch?v=URx5_drmrns

*

Na zdj. nr 1: Rilke w wieku lat dwudziestu dwu, w roku 1897, wkrótce po przybyciu do Monachium. Niebawem spotka najważniejszą kobietę swego życia, Lou Andreas-Salomé - na zdj. 2.

Na zdj. ostatnim: kilkuletni RMR z psem (ok. 1880) i cytat: "Bóg... kiedy skończył stwarzać psa, usiadł na chwilę, by mu się przyjrzeć... żeby stwierdzić, że był doskonały, że nic mu nie brakowało i że nie można go było stworzyć lepiej." (Rainer Maria Rilke wbrew temu, co mówi się o kocie...)